

ÎNCHEIERE

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Mariana Pitic
Luiza Gafton

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Unique Company”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Unique Company” împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Tower Group” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei, constatarea nulității absolute a clauzei actului juridic și rezilierii contractului de locațiune,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Unique Company” și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 iunie 2015,

c o n s t a t ă

La 06 aprilie 2015, SRL „Unique Company” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Tower Group” SRL cu privire la încasarea datoriei, constatarea nulității absolute a clauzei actului juridic și rezilierea contractului de locațiune.

În motivarea acțiunii reclamanta SRL „Unique Company” a indicat că, la 18 august 2014, în calitate de locatar a încheiat cu ÎCS „Tower Group” SRL, în calitate de locator, contractul de locațiune nr. 1029b, prin care locatorul s-a obligat să transmită locatarului spațiul închiriat în trei zile de la data semnării contractului (pct. 3.1.1), care să corespundă anumitor cerințe, și anume să dispună de un vitraliu de sticlă pe toată fațada spațiului închiriat, să dispună de apeduct și sistem de canalizare, energie electrică și contor pentru evidența consumului de energie electrică (pct. 3.1.2.).

Indică recurenta că, în pofida faptului că încăperea a fost transmisă fără respectarea prevederilor pct. 3.1.1. și 3.1.2 din contract, la 21 august 2014, pârâțul a pretins achitarea unui avans pentru o lună de chirie în mărime de 271,5 euro, echivalentul a 4975, 6 lei, potrivit cursului oficial stabilit de BNM la data achitării, suma solicitată fiind achitată integral.

Susține că la 01 septembrie 2014, a fost semnat actul de predare-primire al încăperii, fără ca aceasta să fie racordată la apeduct și sistem de canalizare, însă potrivit înțelegerii locatorul urma să o conecteze la apeduct și sistem de canalizare pe parcursul lunii septembrie.

Menționează SRL „Unique Company” că în urma verificării condițiilor tehnice, s-a constatat că încăperea respectiva nu poate fi racordată la apeduct și canalizare așa precum a fost prevăzut de contract, inginerul refuzând să execute lucrările, astfel la 29 septembrie 2014 SRL „Unique Company” a comunicat locatorului ÎCS „Tower Group” SRL intenția de reziliere a contractului, iar la 01 octombrie 2014 a fost semnat Actul de predare-primire prin care încăperea a fost restituită locatorului.

Afirmă că locatorul ÎCS „Tower Group” SRL neîntemeiat a insistat asupra includerii în acest act a unei clauze prin care să-i fie achitată suma de 256, 8 euro cu titlu de chirie și pentru luna octombrie 2014, deoarece contractul a fost reziliat și în prima zi a lunii octombrie încăperea a fost returnată locatorului.

Declară reclamanta că față de ÎCS „Tower Group” au mai fost efectuate plăți în mărime de 1372, 93 lei și 271, 50 lei pentru care nu i s-a eliberat nici o factură fiscală.

La 05 martie 2015 a fost înaintată pârâtului o reclamație privind restituirea sumelor bănești în valoare de 6 620 lei, însă pârâtul a refuzat.

Cere SRL „Unique Company” încasarea din contul ÎCS „Tower Group” SRL în beneficiul său a datoriei în sumă de 6 620 lei, constatarea nulității absolute a clauzei din Actul de predare-primire a încăperii din 01 octombrie 2014 privind încasarea sumei de 256, 8 euro, constatarea rezilierii contractului nr. 1029b din 18 august 2014 încheiat între SRL „Unique Company” din vina ÎCS „Tower Group” începând cu 01 octombrie 2014 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 iunie 2015, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către SRL „Unique Company” și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 iunie 2015.

La 09 august 2017, SRL „Unique Company” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016 cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului SRL „Unique Company” a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

Indică recurenta că instanța de apel deși a reținut faptul transmiterii-primirii spațiului închiriat de către locatar locatorului, la 01 octombrie 2014, eronat concluzionează că raporturile juridice continuă până la stingerea datoriei.

La fel, indică recurenta că odată cu restituirea bunului închiriat locatorului ÎCS „Tower Group” SRL, la 01 octombrie 2014 raporturile juridice dintre părți au încetat, astfel perceperea chiriei pentru luna octombrie 2014 contravine normelor citate, respectiv clauza inclusă în Actul de primire-predare din aceeași dată cu privire la perceperea chiriei este lovită de nulitate absolută.

La 24 august 2017 SRL „Unique Company” a declarat recurs suplimentar, conținând cerințe similare celor din cererea de recurs inițială, adăugător solicitând recunoașterea recursului ca fiind declarat în termen.

Menționează recurenta că nefiindu-i comunicată decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, la 20 iunie 2017 s-a adresat către instanța de apel cu solicitarea de a-i fi expediată copia acesteia, iar la 26 iunie 2017 a recepționat copia deciziei respective.

Consideră recurenta că instanța de apel neîntemeiat invocă expedierea repetată a deciziei, la materialele cauzei lipsind dovada recepționării anterioare.

La 09 octombrie 2017, în adresa intimătei ÎCS „Tower Group” SRL a fost expediată copia recursului declarat de către SRL „Unique Company” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 31 octombrie 2017 ÎCS „Tower Group” SRL a depus referință, indicând că recursul declarat de către SRL „Unique Company” urmează să fie declarat inadmisibil, totodată notând că decizia instanței de apel din 30 noiembrie 2016 a fost expediată în adresa participanților la proces încă la 15 decembrie 2016.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile expuse în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Unique Company” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

Conform art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către SRL „Unique Company” urmează a fi considerat inadmisibil din motiv că este depus cu omiterea termenului de declarare a recursului.

Materialele cauzei relevă că copia deciziei redactate a Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016 a fost expediată în adresa recurentei SRL „Unique Company” la 15 decembrie 2016, la sediul indicat personal de către recurentă în cererea de chemare în judecată din 06 aprilie 2015, și anume: r. Ialoveni, s. Horești și la adresa de corespondență indicată în cererea de apel motivată depusă la 23 martie 2016: s. Mileșii Noi, r. Ialoveni (f.d. 168).

Însă, abia la 09 august 2017, peste termenul prevăzut de art. 434 CPC, SRL „Unique Company”, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și ulterior, la 24 august 2017, a depus recurs suplimentar, invocând că decizia recurată i-a fost expediată, la solicitare, de către Curtea de Apel Chișinău abia la 26 iunie 2017.

În speță, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recurenta SRL „Unique Company”, nu indică nici în cererea de recurs din 09 august 2017, nici în cea suplimentară din 24 august 2017 din care cauză s-a adresat instanței de apel privind eliberarea copieii deciziei redactate din 30 noiembrie 2016, tocmai la 20 iunie 2017, în cazul în care aceasta nu a recepționat decizia recurată, expediată în adresa sa la 15 decembrie 2016.

Or, recurenta SRL „Unique Company” urma să depună diligența necesară și să facă cunoștință cu decizia integrală a instanței de apel, care în afară de faptul că i-a fost expediată în adresa sa, a fost publicată pe pagina web a instanței de apel încă la 20 decembrie 2016.

Deci, se atestă cu certitudine că prezentul recurs a fost depus de către SRL „Unique Company” în afara termenului prevăzut de lege, acesta fiind unul de decădere și nesusceptibil restabilirii, ceea ce condiționează declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Alte argumente invocate în recursul declarat de către SRL „Unique Company” nu au relevanță, deoarece nu justifică în nici un mod omiterea termenului de depunere a cererii de recurs și urmează a fi respinse.

Se reiterează că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea standardelor înserate în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată, chiar și cu o singură zi, a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanțele de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Ponomaryov contra Ucrainei din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008, unde se notează că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recurenta a depus cererea de recurs cu omiterea evidentă a termenului de declarare a recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că în temeiul art. 433 lit. b) CPC, recursul SRL „Unique Company” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. b), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Unique Company” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Luiza Gafton